

<p>Mr. Grosse</p> <p>In :</p> <p>Uit:</p> <p>UR.</p> <p>RD</p> <p>EUR</p> <p>dd.</p>	<p>VONNIS uitgesproken door de Voorzitter van de TWAALFDE KAMER in openbare terechtzitting van de Arbeidsrechtbank van het Gerechtelijk Arrondissement Antwerpen in het gerechtsgebouw te Antwerpen op DONDERDAG, NEGEN JANUARI TWEEDUIZEND VEERTIEN.</p> <hr/> <p style="text-align: right;"><u>A.R.nr. 13/5843/A</u></p> <p>INZAKE:</p> <p>M. wonende te : S , doch woonstkeuze doende bij mr. J. BAELDE, met kantoor te 8000 BRUGGE, Werfstraat 91.</p>
<p>Mr. Grosse</p> <p>In :</p> <p>Uit:</p> <p>UR.</p> <p>RD</p> <p>EUR</p> <p>dd.</p>	<p>- eisende partij - ter zitting vertegenwoordigd door mr. E. VERHAERT loco mr. J. BAELDE, met kantoor te 8000 BRUGGE, Werfstraat 91.</p> <p>TEGEN:</p> <p>HET OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN S , met zetel gevestigd te 2900 S , Verbertstraat 27.</p>
<p>Mr. Grosse</p> <p>In :</p> <p>Uit:</p> <p>UR.</p> <p>RD</p> <p>EUR</p> <p>dd.</p>	<p>- verwerende partij - ter zitting vertegenwoordigd door mevrouw E. V. , deskundige rechtspraktijk, volmachtdrager.</p> <hr/> <p style="text-align: center;">VERLEENT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS</p> <hr/> <p>Gezien de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, zoals vermeld op de inventaris ervan.</p> <p>De voorschriften van de wet van 15.6.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, werden nageleefd.</p> <p>Gehoord partijen in hun middelen en gezegden ter openbare terechtzitting van 5 december 2013.</p> <p>Gehoord, de heer W. MIGNOLET, Substituut-arbeidsauditeur, in zijn mondeling advies, uitgebracht in de Nederlandse taal ter openbare terechtzitting van 5 december 2013.</p>

Afschrift - Art. 782 G.W.
 Vrij van expeditierecht
 art. 280.2^o Wet. v. 199.

Partijen geven geen repliek.

Recht doende op de stukken van het dossier.

1. DE VORDERING

Eisende partij tekent bij verzoekschrift d.d. 27 september 2013 beroep aan tegen de beslissing van het Raad voor Maatschappelijk Welzijn van het OCMW S van 13 september 2013.

Deze luidt als volgt:

“U verblijft illegaal in het land en vraagt financiële steun. U beschikt over geen enkel inkomen, met uitzondering van de kinderbijslag voor twee kinderen. Beide kinderen werden erkend door mijnheer die machtiging heeft om in het land te verblijven waardoor de kinderen niet illegaal zijn. Mijnheer verliet de samenwoning om zich in Antwerpen te vestigen. De kinderen zouden voorlopig niet mee naar Antwerpen verhuizen.

*Aangezien het u niet toegelaten is te werken;
Aangezien uit sociaal onderzoek blijkt dat u niet in staat is om voor uw kinderen te zorgen;*

Gelet op artikel 57§2 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW;

In afwijking van de andere bepalingen van de wet, is de taak van het OCMW beperkt tot:

1° het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft;

2° het vaststellen van de staat van behoeftigheid doordat de ouders hun onderhoudsplicht niet nakomen of niet in staat zijn deze na te komen, wanneer het gaat om een vreemdeling die jonger dan 18 jaar die met zijn ouders illegaal in het land verblijft.

Gelet op de bespreking

Beslist de Raad:

WEIGERING EQUIVALENT LEEFLOON

Betreft uw aanvraag equivalent leefloon vanaf 13/09/2013. Gelet op uw illegale verblijf is, in toepassing van artikel 57§2 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW de steun beperkt tot het verlenen van dringende medische hulp.

AKTE TE NEMEN

De Raad neemt er akte van dat de dossierbeheerder contact nam met Fedasil. U kan met de kinderen, niet verwezen worden naar een federaal opvangcentrum aangezien uw kinderen niet illegaal zijn. Mijnheer , de vader van de kinderen zal aangespoord worden om zijn verantwoordelijkheid op te nemen en ervoor te zorgen dat aan de basisbehoeften van de kinderen kan voldaan worden.

De vordering werd tijdig en op correcte wijze ingesteld en is ontvankelijk

Eisende partij vordert, optredend in eigen naam en in hoedanigheid van ouder van haar twee minderjarige kinderen:

- maatschappelijke dienstverlening in de vorm van financiële steun ten bedrage van het equivalent leefloon voor een persoon met gezinslast vanaf 28 augustus 2013.
- Rechtsplegingsvergoeding 120,25 EUR

2. SOCIAAL VERSLAG EN STANDPUNT OCMW

Mevrouw W is een 33 jarige vrouw, afkomstig uit Kameroen. Zij woonde wettelijk samen met de heer . Ze hebben samen twee kinderen:
en

Mijnheer heeft een verblijfsmachtiging van een familielid van een burger van de Unie. Mevrouw heeft geen geldige verblijfspapieren. Zij diende op 30 mei 2013 een aanvraag in tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Eind augustus verliet de heer het gezin.

Op 28 augustus 2013 deed mevrouw een aanvraag voor financiële steun.

* * *

Ter zitting gedraagt het OCMW zich naar de wijsheid van de rechtbank.

3. STANDPUNT EISENDE PARTIJ

Het wordt niet betwist dat de kinderen van mevrouw wel legaal in het land verblijven. Zij hebben recht op maatschappelijke dienstverlening. Mevrouw heeft zelf een eigen recht omdat zij niet verwijderbaar is. Het samenzijn van een ouder en zijn kind is een fundamenteel onderdeel van het gezinsleven dat beschermd wordt door artikel 8 van het EVRM.

Fedasil weigert opvang voor de kinderen omdat zij enkel materiële opvang verleent aan een gezin met minderjarige kinderen dat volledig illegaal verblijft. Mevrouw

wordt bijgevolg slechter behandeld dan een moeder met illegaal verblijvende kinderen waarbij zij nu ook nog eens riskeert van haar kinderen te worden gescheiden, waarbij haar kinderen desgevallend eventueel zelfs zouden worden geplaatst nu zij niet in hun levensonderhoud kan voorzien.

4. BEOORDELING

Het wordt niet betwist dat mevrouw momenteel illegaal in België verblijft. Het wordt evenmin betwist dat haar beide minderjarige kinderen wel een wettig verblijf hebben.

De vader van de kinderen was de kostwinner van het gezin. Eind augustus 2013 heeft hij het gezin verlaten. Mevrouw woont sindsdien alleen met beide kinderen en is momenteel hun enige verzorgster. De vader bedong tot op heden zelfs geen bezoekrecht.

Deze kinderen hebben wettige verblijfsdocumenten en hebben het recht om in België een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Dit recht wordt gewaarborgd door artikel 1 van de OCMW – wet, artikel 23 van de grondwet, artikelen 2,3,24.1,26 en 27 van het verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 8 van het EVRM. (Grondwettelijk Hof 66/2006 van 3 mei 2006, BS 25 juli 2006). Zij vallen niet onder de uitzonderingsbepaling van artikel 57§2 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW. Zij hebben een eigen recht op maatschappelijke dienstverlening.

Mevrouw toont niet aan dat ze een eigen recht heeft op financiële steun. Het Grondwettelijk Hof oordeelde dat dit niet strijdig was met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

“Aangezien het kind van die persoon recht heeft op dienstverlening voor zichzelf, worden de artikelen 2.2 en 3.2 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind niet geschonden. Dat geldt des te meer daar het feit dat de ouder met illegaal verblijf van een kind dat wettig op het grondgebied verblijft geen eigen recht heeft op volledige maatschappelijke dienstverlening, niet impliceert dat geen rekening dient te worden gehouden met de specifieke gezinssituatie bij de toekenning van hulpverlening aan het kind. Het staat aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, binnen de perken van zijn wettelijke opdracht en, in geval van conflict, aan de rechter, het meest geëigende middel te kiezen om het hoofd te bieden aan de reële en huidige behoeften van de minderjarige, teneinde hem de vrijwaring van zijn gezondheid en zijn ontwikkeling te verzekeren.

Aangezien bij de toekenning van maatschappelijke dienstverlening alle behoeften van het kind in aanmerking dienen te worden genomen, moet, voor de vaststelling van de aan dat kind toe te kennen maatschappelijke dienstverlening, rekening worden gehouden met de gezinssituatie van het kind alsmede, enerzijds, met de omstandigheid dat het recht op maatschappelijke dienstverlening van zijn moeder met illegaal verblijf wordt beperkt tot de dringende medische hulpverlening en, anderzijds, ook met de omstandigheid dat de vader ten overstaan van zijn kind een wettelijke verplichting tot onderhoud heeft.”

Het voorstel van het OCMW om contact te nemen met de politie S en te informeren of de kinderen in een instelling kunnen geplaatst worden is menonwaardig en manifest in strijd met artikel 8 van het EVRM en artikel 3,5 en 10 van het IVRK.

De financieel precare toestand van mevrouw en de kinderen wordt erkend door het OCMW.

Mevrouw dagvaardde haar ex partner in betaling van een onderhoudsbijdrage van 250 EUR per kind en per maand. Het is niet bekend of er al een vonnis is. Mevrouw verklaart dat haar man verstek liet op de zitting en dat hij verdwenen is.

Mevrouw zette bovendien alle stappen om haar illegaal verblijfsstatuut te verhelpen. Momenteel kan zij niet gaan werken noch heeft zij recht op een uitkering sociale zekerheid.

Mevrouw heeft recht op financiële steun, als wettelijk vertegenwoordiger van haar beide kinderen. Deze kinderen hebben recht op de aanwezigheid en de zorg van hun moeder zodat zij recht hebben op een equivalent leefloon als gezin.

Het recht op maatschappelijke dienstverlening gaat in vanaf de datum van de steunaanvraag, nl. 28 augustus 2013.

De vordering is gegrond, zoals hierna bepaald.

De rechtbank volgt het advies van de heer Arbeidsauditeur.

5. UITSpraak

Om deze redenen,
De rechtbank,

*Rechtdoende op tegenspraak,
Na erover beraadslaagd hebbende,
Alle andere en strijdige conclusies verwerpend,*

Verklaart de vordering **ontvankelijk** en in volgende mate **gegrond**.

Hervormt de beslissing van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van het OCMW Schoten van 17 september 2013.

Zegt voor recht dat mevrouw W in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van N en G recht heeft op een equivalent leefloon als gezin vanaf 28 augustus 2013.

Wijst het meergevorderde af.

Legt de gedingkosten in toepassing van artikel 1017 tweede lid Ger.W. ten laste van verwerende partij.

Deze kosten worden begroot als volgt:

- aan de zijde van eisende partij: € 120,25.
- aan de zijde van verweerder: niet begroot.

De griffier

De Voorzitter van de kamer

G. BAKKOVENS

~~F. STRAETMANS~~

De rechter in sociale zaken
werkgever

De rechter in sociale zaken
werknemer

G. PODÉVYŇ

C. VAN DER PARRE